

Dertil kan man sige, at den højtærede Minister kan ikke opføre Bygningen uden Bevilling af det fornødne Beløb. Det er nu for det første et Spørgsmaal, om han behøvede anden Bevilling dertil end en tilfældig Tillægsbevilling. Naar Ministeren igennem en Lov har faaet Tilladelse til at erhverve Grunden med det Formaal for Øje senere at opføre en Bygning — der staar jo „at der senere paa dette Areal skal opføres en Bygning for det kongelige Teaters Administration og Magasiner“ —, saa tror jeg, den højtærede Minister vilde komme fra det og ikke vilde faa Rigsretstiltale for det, hvis han rev Bygningerne ned og paabegyndte Opførelsen af selve Bygningen ved at berede Grunden o. s. v. dertil. Jeg tvivler noget om, at den højtærede Minister vil gaa saa langt; jeg fraraader ham det, og jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende tage Forbehold inod, at der kunde gives ham en saadan Bemyndigelse, altsaa at han uden videre kunde gaa til at opføre Bygningen. Men paa den anden Side forstaar jeg ikke, hvis det ikke er Meningen, hvorfor den høje Rigsdag vil vedtage Lovforslaget nu. Saa vidt jeg kan forstaa, kan den højtærede Minister ikke faa Beboerne ud af Lejlighederne og Kontorerne lige straks, de maa have en vis Tid; thi foreløbig falder ogsaa denne Bygning ind under den almindelige Huslejelov, og den tror jeg ikke kan tilsidesættes, selv om det er et Statsformaal, her foreligger. Altsaa, den højtærede Minister er foreløbig bundet til aldeles ikke at gøre noget som helst. Den højtærede Undervisningsminister kan jo oplyse mig om, hvis han vil, om der er Mulighed for at foretage andet end maaske at sige Beboerne i Ejendommene op og se, hvordan det gaar overfor Huslejenævnet, naar han har gjort det. Eller er det ikke Meningen? Er det Meningen at nedrive Bygningerne straks og at opføre den nye Bygning til Brug for Dobbeltscenen, der kommer frem paa anden Maade gennem Lovforslag? Saa skulde man have Besked om, hvad den Bygning vil koste, som skal opføres paa den erhvervede Grund; men den Besked mangler ganske. Jeg har ikke set i Rigsdagens Praksis, at man giver en Minister Bemyndigelse til at erhverve en Grund og opføre en Bygning, skønt man er ganske uden Kundskab om, hvad den Bygning vil koste, der skal staa der. Og der er ikke nogen Tvivl om, at det vil blive en

ret dyr Bygning. Hvis man vil sige, at Rigsdagen ikke er bundet, gad jeg vide, hvorfor man vedtager Forslaget nu og ikke venter, til Bygningen skal opføres. Bemyndigelsen er ikke rent formel, den er stærkere, og den gaar videre; og Rigsdagen mangler alle Oplysninger om, hvad der virkelig vil komme ud af denne Sag. Det vil sige, man rækker den højtærede Minister Rigsdagens ene Haand — jeg vil ikke sige, at det er det samme som at række Fanden en Lillefinger, fordi jeg naturligvis ikke vil sammenligne den højtærede Minister med en saadan Majestæt, som jeg her nævnte, men noget lignende er det dog. Her giver man ham den ene Haand gennem det første Stykke, og gennem det andet Stykke giver man ham den anden Haand. Det er meget klogt af den højtærede Minister at ville nægte det — jeg tror, han i sit Indledningsforedrag sagde, at Rigsdagen staar frit. Nej, saamænd gør Rigsdagen ej. Naar dette er vedtaget — det fremgaar af Ordførernes Udtalelser —, er i Virkeligheden den Magasinbygning vedtaget, som skal opføres paa de to Naboejendommers Plads, dels i Virkeligheden ogsaa Ombygningen af det nuværende kongelige Teaters Ejendom til at rumme Dobbeltscenen vedtaget.

I det andet Stykke staar der, og det ser endnu mere uskyldigt ud, at der skal ned sættes et Byggeudvalg, og om dets Opgave hedder det — jeg tror, jeg kan citere det ordret —, at den er „nærmere at undersøge og fremsætte Forslag om Spørgsmaalet vedrørende Indretning af Dobbeltscene ved Teatret“. Jeg maa sige til den højtærede Undervisningsminister, at jeg beklager, at han skriver saa slet Dansk i sine Lovforslag. Det er ikke noget nyt, jeg har set det tidligere; men da han tilfældigvis er Undervisningsminister i Danmark, var det bedre, om han skrev noget bedre Dansk. Meningen kan neppe være, at der af Udvalget skal fremsættes Forslag om Spørgsmaalet. Man skal nærmere undersøge Spørgsmaalet og dernæst fremsætte Forslag om Indretningen. Men det staar der ikke. Det er meget slet Dansk, der her er brugt. Maaske jeg maa indskyde, at naar den højtærede Minister vil bruge Fremmedord, var det heldigt, om han brugte dem rigtigt. I Lovforslagets Bemærkninger staar der med Hensyn til dette Spørgsmaal: „ogsaa et andet Alternativ“, som om der var Tale om to Alternativer. Men Ordet „Alternativ“ betyder Dobbeltvilkaar; et Alternativ har to Dele eller to Led. Man kan derfor ikke, hvis man